

Helsinki 18.10.1997: lehdistötiedote

**VUODEN ISOVANHEMMAN NIMEÄMINEN lauantaina 18.10.1997 klo 12 Palvelukeskus
Kinaporin juhlasali, Kinaporinkatu 9**

Professori Aune Jääskinen saa Vanhus- ja lähimmäispalvelun liiton Vuoden isovanhempi -
kunniamaininnan.

Aune Jääskinen

Aune Jääskinen syntyi 1932 Liperissä perheen 12. lapsena, omia lapsia kolme, lapsenlapsia viisi. Oppikoulun hän kävi Joensuussa, missä ylioppilaaksi v. 1951. Helsingin yliopiston taidehistorian opinnot, v. 1955 fil.kand., 1965 taidehistorian lisensiaatti, v. 1971 väitteli taidehistoriassa aiheella ”Konevitsan Jumalanäidin ikoni”. Professorin nimi ja arvo myönnettiin v. 1995.

Aune Jääskisen työura on pitkä ja laaja: työelämässä mukana jo kaksi viimeistä lukiovuotta, toimittajan työssä. Ylioppilaana stipendillä Kreikkaan, missä elätti itsensä mm. Uuden Suomen kirjeenvaihtajana. Kutsuttuna opettajaksi Niittylahteen kolmantena opiskeluvuonna, ja opettajan pätevyys 8 vuoden työllä kansansivistystyössä.

Tutkijan ja opettajan työ yliopistotasolla, monet virat ja luottamustoimet, esitelmät, asiantuntijalausunnat. Mm. dosentuurit Helsingin yliopistossa ja Joensuun yliopistossa, Suomen taideakatemian näyttely- ja tiedotusosaston johtaja vuodesta 1987, jonka jälkeen Ulkomaisen taiteen museon johtaja vuodesta 1990 vuoteen 1997. Kansainvälisesti tunnettuus erityisesti Konevitsan Jumalanäidin ikoni esiin nostamisen ja Tihvinän Jumalanäidin ikonin jäljittämisen ja näitä koskevan tutkimustyön ansiosta.

Kulttuuriharrastukset, näytelmät, pakinat, teatteriarvostelut, taide ja lastenkulttuuriin osallistuminen ovat Aune Jääskisen elämässä tärkeitä. Äidin ja isoäidin roolissa hän kirjoitti mm. pakinoita, novelleja lastenkirjoja sekä käännöksiä ja radio-ohjelmia. ”Kotipakinat”, ”Veljeni puuseppä” ja ”Mumman Ritarit” syntyvät lasten kanssa keskustelujen ja tapahtumien kirvoittamina.

Arkisen työn ja erityisesti tutkijan työn metodisen tarkkuuden vastapainona on Aune Jääskisellä aina ollut perhe, lapset ja myöhemmin lapsenlapset. Lapset ovat olleet innoittajina ja lastenkulttuuriin liittyvä tuotanto rentouttavana toimintana pitkäjänteisyyttä vaativan tieteellisen työn välillä. Lapsiin liittyvä kiinnostus ja huolenpito Aune Jääskisen mukaan ovat perusasioita, joissa ”ihminen on omimmillaan”. ”Lapsenlapset ovat opettaneet minua ja ovat ohittaneet minut älyllisessä väittelyssä - ja se on hauskaa!” sanoo Aune Jääskinen.

Tulevaisuuden suunnitelmissa Aune Jääskisellä on paneutua avoimempaan yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen ja vapaampaan kirjalliseen työhön. Hän nauttii nyt siitä, että ei ole sidottu tiukkaan metodiin. Suunnitteilla ja työn alla on työnimillä muistelmateos ”Kapealla laidalla kahden tyhjyyden välissä” (nimi Aaro Hellaakosken runosta Poutapäivä), rakkausromaani ”pelimanni” ja lastenkirja ”Rakas pikkuveljeni Julius”.